

ministeriet, indtil folkeskolens taleundervisning er fuldt gennemført, som særforborg i henhold til forsorgsloven må drage omsorg for sådan undervisning.

Til stk. 4. Bestemmelsen lovfæster den hidtidige praksis, hvorefter forsorgslovens regler om talelidende er anvendt analogt på sværere tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed iøvrigt. For at undervisning med støtte efter forsorgslovens regler kan etableres, kræves det herefter, at et statsinstitut for talelidende har skønnet, at tilfældet er svært, og har henvist den pågældende til behandling. Med hensyn til hvilke grupper, der falder ind under bestemmelsen, har kommissionen fremsat nogle vej-

ledende synspunkter. Når det drejer sig om yngre skolebørn, kan læsesvaghed i almindelighed betragtes som svær, når barnet til trods for normal intelligens ikke kan læse en let tekst efter 3 års skolegang. Med hensyn til ældre skolebørn vil læsesvaghed i så svær grad, at der er grund til at sætte ind med hjælp efter forsorgslovens regler, foreligge, dersom barnets læsefærdighed er så ringe, at det af denne grund ikke kan klare sig i skolen. For de voksnes vedkommende må hovedvægten lægges på, om den pågældende faktisk læser væsentligt dårligere, end man kunne vente i betragtning af hans intelligens og milieu, og om den ringe læsefærdighed lægger hindringer i vejen for den pågældendes erhverv.